

ek

re.
kor.
kor.
kor.
kor.

szövet-
gyári
tegy-
jelmes
friss

nn

ek

56 fill.
80 .
60 .
20 .
72 .
— .
60 .

korona.
20 fillér.
0 fillér.

ériája

fon 43

Szerkesztőségi iroda:
Nagybcskerek, Zápolya-u. 1.
A nap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:
Fleits Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybcskerek, Zápolya-u. 1.
A nap hírdetése, az előfizet-
ések és a lap szétküldésére
vonatkozó felhívások inté-
zendők.
Telefon-szám 21.

TORONTAI

POLITIKAI NAPILAP.
Főszerkesztő: Dr. BRAJER LAJOS

Előfizetési árak:
Égész évre ——— 24 K.
Félévre ——— 12 K.
Negyedévre ——— 6 K.
Egy hóra ——— 2 K.
— Egyes szám ára 3 fillér.

Hirdetések
A kiadóhivatalban fogadtat-
ás el. Azonkívül az összes
hirdetési irodákban.
Majelenik csak az ünnep-
napok kivételével minden nap
Működik a ércsor. m. m. m. m.

Nagybcskerek, 1913.

XLII. évfolyam 36. szám.

Csütörtök, február 13.

Mitől félnek?

— febr. 13.

Az ellenzékiek szüntelen azt vágják a kormány szemébe, hogy nem törekednek egyébre, csak arra, hogy a hatalmi pokon maradjanak. Nos, hogy ha a kormány éppen csak a hatalomhoz ragaszkodik, erre külön és hathatósabb fegyvert most keresve sem találhatna, mint azt, hogy paktumra lépjen a szociáldemokratákkal. Az utca a kormány mellett tüntessen és Károlyi Mihályék és a titkos tanácsos ellenzéki urak elmehetnének haza duzzogni, senik se figyelné a beszédüket.

Hát miért nem teszi ezt a kormány? Hát miért nem teszi a parlamenti többség?

Azért nem teszi, mert sem a kormány, sem a nemzeti munkapártnak nem az a célja, hogy a hatalomban magát minden esetre megerősítse, hanem az, hogy az állami érdekeknek szolgálatára legyen.

A kormány és a parlamenti többség azt akarja, hogy a parlamenti tanácskozás rendje állíttassék helyre és azután a normális rendben egy pártközi megállapodás alkossa meg a választójogi javaslatot.

Ezt akarja a kormány, de ezt nem akarja az ellenzék. Erről van szó és nem a választójogról. Ezért kómikus és ezért neveltséges, hogy a komoly testületek mégis szeltében-hosszában tárgyalják a választójog részleteit és beszélgetnek a korhatárról és beszélgetnek az állandó szolgálati időről; de nem beszélgetnek a parlamenti tanácskozás rendjének helyreállításáról.

Erről csak azt beszéljük, hogy kell. Nem kell addig, míg Lukács és Tisza helyükről nem távoznak. Lukács és Tisza pedig ezt a pozíciót el sem foglalták volna, ha nem állana annyi erő rendelkezésükre, amennyivel ezt a pozíciót nemcsak elfoglalni lehetett, de megtartani is lehet. Lukács és Tisza már megadták a legnagyobb

konceessziót, amit tőlük józan gondolko-
dással várni lehetett. Megadták, midőn
kijelentették, hogy: elmegyünk, ha a par-
lamentü tanácskozás rendjét garantálják.

Ezt a rendet azonban nem merik gar-
rantálni az ellenzéki urak, mert amelyik
pillanatban a normális tanácskozási rend
a parlamentben helyreáll és akár a Lu-
kács-kormány, akár egy új kormány a
pártközi konferenciát összehívja, — az el-
lenzéki oldalon olyan véleményösszeütö-
zéseknak kell keletkezni, mely az utcát
dominálo szociáldemokratákat nyomban
elkülöníti a szövetséges polgári pártok-
tól és végére mégis csak a parlamentben
kialakuló többség fogja eldönteni a vá-
lasztójog kérdését.

Ettől félnek azok az urak, akik most
a legszélsőbb radikális álláspont mellett
hangoskodnak, holott bensőleg konzerva-
tívebbek, mint Tisza István gróf. Ettől
félnek és hogy ez be ne következhessek,
ezért fáznak attól, hogy a parlamenti ta-
nácskozás rendje helyreálljon.

Ezeknek az uraknak sokkal kedve-
sebb és kedvezőbb az, ha szerintök tör-
vénytelennek minősített törvényhozás
véglegesen alkotja a választójogi törvényt,
mert akkor az utca — azt hiszik — to-
vábbra is velük marad és így ingyen jut-
nak ahhoz a hatalomhoz, melyért a nor-
mális tanácskozási rendben a meggyőző-
désüket nemcsak szinleg, de tényleg is
meg kellene tagadniok.

Ha a parlament a választójogi tör-
vényt az ő távollétükben alkotja meg,
akkor ők gyöztek, mert célt értek. A vá-
lasztójog nem lesz ultraradikális, hiszen ők
is ezt akarják, de a szociálisták mégis
velük maradnak. — Kicsinyes célok ezek,
amelyek megboszulják magukat, mert a
szociáldemokraták egyszer csak észre fog-
ják venni, hogy árulás történt s akkor
jaj lesz a mostani fegyvertársaknak.

HIREK.

— **Személyi hír.** Dr. Dellimanics Lajos főispán a délvideki szinikerület lugosi választmányi üléséről tegnap hazaérkezett Nagybecskerekre.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter Lestyánszky János soproni háttérrendőrségi kapitányt rendőrtanácsossá nevezte ki. Az új rendőrtanácsos városunk szülötte s egyidőben torontálvarmegyei főszolgabíró és pancsovai rendőrkapitány volt.

— **Iparülés.** Tegnap délelőtt a város-
házán iparülés volt, amelyen folyó ügye-
ket intéztek el.

— **Változások a csanádi klerusban.**
Glattfelder Gyula dr. megyés püspök
Gehl Ottmár németperegri lelkészt Nicky-
falvára, Bieber Béla eleki káplánt pe-
dig Németperegri helyettespüspökké
nevezte ki; Kantor Jenőt Nagyszámról
Elekre, Jakesch-Lázár Pált Nicky-
falváról Nagyszámra, Gyenes Györgyöt
Csanádpalotáról Kisbecskerekre, Pro-
háb Istvánt Kisbecskerekéről Kistelekre
és Szakál Andrást Kistelekről Csaná-
palotára küldte a megyéspüspök káplán-
nak.

— **Orvosnövendékek kórházi gyakor-
lata.** A belügyminiszter azon végzett or-
vosnövendékek részére, akiknek orvosi
diplomájuk elnyerésére egy évi kórházi
gyakorlatra van szükségük, a helybeli
közkórházban 9, illetve a zombolyai köz-
kórházban 2 helyet engedélyezett.

— **Bimbóhullás.** Sulyos csapás érte
ifj. dr. Daniel Pál országgyűlési kép-
viselő köztisztviselőben álló családját. Más-
fél éves kislánykaja Sárka ugyanis fe-
bruár hó 11-ikén reggel Budapestben meg-
halt. Február 12-ikén szentelte be a kis
halottat Hoek János Budapest-józsefvá-
rosi plébános s a beszentelés után Oléczre
szállították s itt temették el nagy részvét
mellett a családi sírboltba.

— **A jótékony nőegylet köréből.** A
„Nagybecskereki Jótékony Nőegylet”
választmányja Steinitzer Gézané elnöklése
alatt gyűlést tartott, melyen 96 szegény
között 490 koronát osztottak ki.

Hiu szerelmek.

Szerették egymást, mint egészen kis
gyermek; egymás mellett cseperedtek
fel. Együtt táncolgattak, összekulcsolva
kis kezeiket a karácsonyfák körül. Együtt
szedegették ki a fészkekből a szép vörös,
sárga és kék apró tojásakat a közeli
cserjésekben.

Hosszu időn át ültek ugyanazon is-
kola padjain.

A szünórán falatozás közben, ha a
nagy fiúk gunyolták őket, a legényke vi-
téziül harcolt a leánykáért.

Amint eljött a kor, hogy mindegyik
más-más iskolát látogasson, ritkábban ta-
lálkoztak, de nem szüntek meg egymást
szeretni.

Vasárnaponként a leánykák és a fiúk
nyáron kijártak a közeli erdőre s az
idénynek megfelelően mezei virágokat
szedtek, egymáshoz simulhattak és ujjaik
haza.

Nagy öröm volt ez kettőjükre, ha egy
heti elkülönítés után újra együtt futká-
rozhattak a zöld lombok alatt s miköz-
ben ibolyát, gyöngvirágot, kankalint
szedtek, egymáshoz simulhattak és ujjaik
érintették egymást.

Télen, ha a fagytól kérge föld nem
engedte, hogy az erdő ösvényein ügyleg-
jenek, korcsolyáztak a falu alatti tavon.

Plyenkor megbámulták testöknek ruga-
nyosságát, amint ide-oda hajladoztak, akár
csak a szellőtől hajtott vitorlás csónakok.

Majd hazatérve, az iskola fűtött nagy
termében ha ártatlan társasjátékokba
fogtak, ezer módot találtak, hogy egy-egy
kézszorítást váltsanak. A leányka felis-
merte a fiu hangját, ha az ajtón kívül
nyávogott és halkán szolt neki, aztán meg-
lepetést tetetett és duzzogni látszott,
ha mindnyájuk előtt meg kellett őt csó-
kolnia. A szemekötősdínél, bár a szeméi
erősen be voltak kötve, a fiu szünetlenül
sarkában volt a leánykának s végül el-
fogta őt, bárhogy igyekeztek is a többi
leánykák elősegíteni társnőjük menekü-
lését.

Igy érték el a kort, mikor joguk lett
volna fészket rakni s egybeforrasztani
életüket, mint ahogy már régóta el volt
jegyezve egymásnak a szívök.

De a leányka nagyon szegény volt s
a fiu sem volt gazdag. Így amint kéz a
kézben szülek elé léptek, hogy áldásukat
kérjék régi frigyükre, azok szomoruan fe-
llették nekik:

— Nekünk kötelességünk figyelmez-
tetni benneteket és védeni a fiatalság tü-
remetlenségével szemben. Gondoljátok
meg, hogy nem csupán magatokért nősül-
tök, hanem a gyermekekért is, kik szár-
mazni fognak belőletek. Ezek hamar fog-

nak jönni s velök ezer gond nehezedik
gyöngédségtekre. Hígyjetez nekünk: a
nyomor házsártos vendég. Nem szabad,
hogy helyet foglaljon tüzhelyeteknél.

A fiatalok egymásra néztek és bizto-
sak lévén szívükről, belenyugodtak a kü-
lönülésbe.

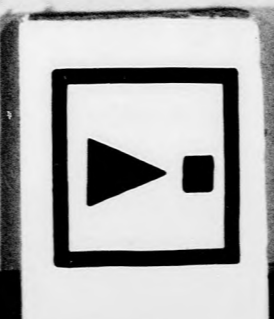
Az ifju másnap messze országba uta-
zott, lelkét-testét ölo nehéz munkára. De
tudta, hogy minden erőfeszítése, minden
szenvedése közelebb fogja hozni az egyesü-
lés óráját.

A leányka szintén dolgozott, korán
kelt és hosszú virrasztásokkal fárasztotta
a lámpáját, boldogan, hogy ő is hord-
hatja a maga köveit boldogságuk épüle-
téhez.

Hosszu, gyöngéd leveleket irtak egy-
másnak, melyekben egyre új leleplezés
gyanánt bevallották szerelmüket, szívök
gyötrelmeit. Az emlékek és remények vi-
dám menetben vonultak föl soraikban.

Tudták-e ők, mikor kezdték egymást
szeretni? Gyermekségök egymásba fo-
nódva nőtt; és még nem régen mult, hogy
az ifju ajkai magasabbra cseperedtek a
leányka homlokánál.

Érezték, hogy lelkök olyan összhang-
ban van, hogy mindeikök magányosan
is ábrándozhatott anélkül, hogy tartania
kellett volna tőle, hogy elárulja a távol-
levő titkait.

— **Népies előadás.** A Német-utcai szövetkezeti házbán tegnap este 7 órakor Klug György helybeli segédlelkész folytatta sorozatos előadásait. A jeles előadó ezúttal „Krisztus élete és halálát” vázolta oberammergani képekkel kísérvé. Ismertette Palesztina, főképpen pedig a nagy Konstantin által épített jeruzsálemi templom történetét. A nagyszámú közönség egészen megtöltötte a termet s élénk figyelemmel hallgatta a tanulságos, népszerű előadást.

— **Elhunyt plébános.** A róm. kath. csanádegyházmegyének ismét gyásza van. Müller Mihály pápai kamarás, zichyfalvai plébános tegnap este hatvan éves korában meghalt. A hívei között nagy népszerűségnek örvendett plébános temetése ma délután lesz; a gyászszertartást Grósz Antal esperes, nagyszámi plébános végzi. Müller Mihály 1853. évi június hó nyolcadikán született Kisósz községben. Pappá szentelték 1877-ben. Segédlelkész volt Németszentpéteren, Zsombolyán, Perjámson, majd 1886-ban Bogsánbányán plébános lett. Az 1904. évben pápai kamarás lett és 1906. évi március hó elseje óta Zichyfalván működött mint plébános általában tiszteletnek és népszerűségnek örvendő hívei között.

— **A zsombolyai szabadliceumból.** A kulturegyesület zsombolyai szabadliceumban február 16-ikán vasárnap Magyar János ottani áll. el. iskolai tanító tart előadást a magyar népszokásokról.

— **Uj levelezőlapok.** Follért Károly, a posta és távirata vezérigazgatója a hivatalos lapban rendeletet tesz közzé, amelyben új levelezőlapok forgalombahozatalát jelenti be. Az új kártyák címdoldalát függőleges vonal osztja ketté, hogy a címlap baloldali részt is írásbeli közleményekre lehessen használni. Az új, ötfilléres levelezőlapok alapszíne világos-sárga lesz, a címdoldaluk pedig a belföldieknek világos-zöld, a nemzetközieknek élénk piros színű. A hat és tízfilléres zártlevelezőlapok alapszíne az eddigi kékszürke marad s az újítás csupán annyi, hogy perforálási vonalaik a széleken nem metszik egymást. Az új levelezőlapokat fokozatosan hozzák forgalomba.

— **Szenzációs mozielőadás a városi színházban.** Érdekes előadás élvezetében lesz része folyó hó 19 és 20-ikán a Modern Mozi látogatóinak. Ugyanis a vállalatnak, mely a mozifényképészet legújabb és legértékesebb termékeit törekszik vendégeinek bemutatni, sikerült rendkívüli áldoatokkal megszerezni a mozivilágnak eddig legélvezetesebb és legérdekesebb remekét: Az ember tragédiáját. Az olasz eredetű kép csak f. hó elején jelent meg, azóta Európa összes nagy városaiban szenzációt keltett és Budapesten is állandó műsoron van. A kép a Gonoszág kísértését és szerepét domborítja ki az emberiség történetében az első emberpártól kezdve a mai korig. A 7 felvonásos kép két előadásra van szánva, de miután a vállalat csak két

Multak az évek.

Napról-napra késlekedni látták a viszontlátás idejét. Ellopták a kis vagyont, melyet az ifju lassankint felhalmozott, hogy tüzhelyet alapítson. Betegségek ragadták el a leánya megtakarított filléreit.

Nem panaszkodtak; újra dolgozni kezdtek. Alig is voltak boldogtalanok; már megszokták a várakozást.

Bátorságuk nem esökkent, szívek nem változott. De szerelmöknek a türelmetlenségével másképp állt a dolog.

Sohasem beszéltek a jövőről, reményekről, nem szóttek többé ábrándokat. Régóta nem óhajtottak edesebb öleléseket, forróbb csókokat, mint aminőket levélben a távolba küldözget az ember.

Évek hosszú sora után végre találkoztak ismét s a multak emlékeit felidézve, csodálkoztak rajta, hogy ők azok, akik egykor együtt szedték az erdők illatos virágait, együtt táncoltak a falusi mulatságokon.

Gyakran beszéltek a multakról, beszéltek biztosan, mint ahogy szeretett hallottainkról beszélni szoktunk. És egymással szemben úgy bámulták egymás deresedő haját, könyvtől elhomályosult szeméit és halkán susogták:

— Milyen boldog is lehetett volna az az ifju pár!

Hugues Le Roux.

napra kaphatta meg a képet, egy elődason négy órán át lesz bemutatva az egész mű. A vezetőség azonban ennek megfelelően felemelt helyárakat volt kénytelen megállapítani. Az előadás iránt már is élénk érdeklődés mutatkozik a vidéki közönség körében is. Mindössze három előadást rendez a vezetőség és pedig 19 és 20-ikán esti 8 órai kezdettel felemelt árakkal. Ezen kívül 20-ikán délután 4 órai kezdettel rendez helyárakkal. Az előjegyzések élénken folynak a Modern Mozi vezetőségénél.

— **A vasutasok arcképes igazolványa.** A m. kir. államasutak igazgatóságától vett közlés szerint a vasuti alkalmazottak nejei és gyermekei, továbbá a vasuti nyugdíjasok és ezek nejei és gyermekei által használt vörös színű arcképes igazolványok helyébe 1913. január hó 1-től kezdődőleg új igazolványok adatként ki. Mint-hogy azonban az idő rövidsége folytán az új igazolványok kiállítása az 1912-ik év folyamán már meg nem történhetik, az 1912-ik évre kiállított vagy érvényesített hasonló igazolványok minden külön érvényesítés nélkül 1913. évi március hó 31-ig használhatók. Az új igazolvány kiállítását kezelési illeték fejében igazolványonként egy korona értékű m. kir. postai értékjegynek és új arcképnek beküldésével 1913. év március hó végéig kell kérni, mert ezen az időpontra túl a régi igazolványok még abban az esetben sem használhatók, ha azok az 1913. évre érvényesítve is vannak. A nyugdíjasoknak saját maguk és családtagjaik részére az igazolvány kiállítását attól a hivataltól kell kérni, ahol nyugdíjuk folyósítatik.

— **Vesztett macska garázdálkodása.** Nagyikindáról jelentik: A Bohn-féle téglagyárban hétfőn reggel egy kóbor, idegen macska valahonnan a gyári munkásházak egyikéből, a reggeli munkájukhoz fogó munkások közül négy leányt, fiatal munkásokat, egy kis fiút és egy aszszonyt súlyosan megmart. A macska valószínűleg veszett volt, hirtelen, egy háztetőről ugrott a munkások közé, kik meglepettségükben eleinte megrémülve nézték a veszett állat iszonyu garázdálkodását s csak amikor már hat áldozata volt a macskának, ocsudott fel egyik-másik és dorongokkal agyonverték a veszett állatot. A gyár vezetősége jelentést tett az esetről a rendőrségen, honnan a városi állatorvos nyomban kiment a helyszínre, ahol az agyonbunkozott macskát felboncolták s a nyultagját a budapesti állatorvosi főiskolának megvizsgálás végett fölküldték.

— **Mérgezett palinka.** Temesvárról írják: Gim-bosa János 19 éves és Zsurkan Jakab 22 éves orsovai vasuttelepi lakosok átmentek a közeli Tuffás községbe és ott Jeszenszky Jánosné koresmájában nagyobb mennyiségű rumot ittak. Estefelé mindketten hazaindultak, utközben azonban Zsurkan nagyon rosszul lett és a tuffási határban összeesett és meghalt. Gim-bosa szintén rosszul érezte magát, de erősebb szervezete jobban bírta, hazavánszorgott és lakásáról beszállították az orsovai közokórházba, ahol másnap rettenetes kínok között ő is meghalt. A holttesteket felboncolták és megállapítást nyert, hogy mindketten megmérgezték magukat az elfogyasztott itallal. Állítólag mindketten nagyobb mennyiségű szaharint tettek a rumba és ez okozta halálukat. A hullák belső részeit felküldték az országos vegyvizsgáló állomásra a halál közvetlen okának megállapítása végett.

TAJÉKOZTATÓ.

Az ingyenes olvasóhelyiség és közkönyvtár nyitva van minden nap délután 5 órától este 10-ig. Vasár- és ünnepnapokon délután 2 órától este 10-ig. Könyvtárra vasárnap, szerda, péntek délután 5-7 óráig.

Városi ingyenes népkönyvtár. A volt esküdtzéki épületben. Nyitva naponként délután 3 órától 5 óráig.

A fürdő (telefonszám 118.) minden nap reggel 6 órától kezdve déli 12 óráig az urak részére nyitva van, hölgyek részére minden hétfő, szerda és pénteken déltől negyed 5 óráig délután. Ugyanazon napokon este 5-7 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délnél gőzfürdő. A kádfürdő reggeltől este 7-ig nyitva.

A „Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíjgyűlése” nagybecskereki fiókja minden hó 1-je és 15-ike után eső vasárnapján fogad el befizetéseket az Ellmer-féle helyiségben d. u. 3-5 óráig. — A beiratások szintén ott eszközöltetnek.

Irodalom.

(*) **Mária Valéria főhercegnő magyar dolgozatai.** Érdekes emlékeket elevenít fel Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja, a Jó Pajtás legújabb február 9-iki számában: királyunk leányának, Mária Valéria főhercegnőnek kislánykori magyar dolgozatait, melyeket egykori magyar tanára, Rónai Jácint János őrzött meg. Két kedves mesét mutat be az a szám, igazi bájos kisleányi gondolkodásból fakadókat. Ugyanebben a számba Feleki Sándor irt verset, Sebők Zsigmond folytatja Dörmögő Dömötör legújabb kalandjainak sorozatát, Elek nagyapó kedves kis mesét mond el, Gyula bácsi a glecserek vándorairól beszél, Endrődi Béla mulatságos képet és verset ad Drinápoly ostromáról, Zsiga bácsi elmondja legfrisebb mókáját, Rákosi Viktor folytatja regényét. A rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 korona 50 fillér, félévre 5 korona, egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s kívánatra mutatványszámokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

TAVIRATOK.

Győznek a törökök.

Nagy bolgár vereségek. — Tönkreverték a görög sereget. — A törökök megtámadják Bulgáriát. — A bolgárok segítséget kérnek Drinápoly ostromára. — Montenegró gyásza. A törökök végsőkig harcolnak. — A tőzsde.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) A haretérről érkező mai jelentések tele vannak szenzációkkal. A táviratok nagy török győzelmeket jelentenek s a törökök teljes erővel megkezdtek az offenzívát, amely elől a szövetséges hadak mindenfelé visszavonulnak. Janinánál a görög sereget teljesen tönkreverték a törökök s a bolgárok is annyira elgyöngültek, hogy sietve kérnek újabb segítséget Szerbiától.

Mai jelentéseink a következők:

Nagy bolgár vereségek.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Konstantinápolyból sürgönyzik: Csorlu és Késuna között hétfő este óta tegnapig szakadatlanul tartó, heves ütközet volt a bolgárok és a török sereg közt, amely a bolgárok vereségével végződött. Hétfőről keddre virradó éjjel folyó harcban a török hadihajók bombázták a Szilivria felől levő bolgár hadállásokat, úgy, hogy a bolgároknak menekülniök kellett. A törökök Csataldzsa előtt minden helységet visszafoglaltak és megszálltak, újból szervezték a török kormányzást.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisba sürgönyzik Konstantinápolyból: Enver bej hatvan ezer emberrel partra szállott Erekinél. A bolgár csapatok megtámadták a partraszálló törököket, amire heves harc keletkezett. A harcba csakhamar beleszóltak a török hadihajók is, amelyek a partraszállást fedezték s ágyúzták a bolgárokat, akiknek nagy veszteséggel menekülniök kellett. Ezután az egész török sereg partra szállott. A bolgárok feladták az Ergene-folyó mellett el-

foglalt állásait. Itt tegnap általános csata kezdődött. Enver bej serege sikeresen előrenyomul s a bolgár sereg általános visszavonulásban van.

A törökök megtámadják Bulgáriát.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Londonból sürgönyzik: Egy a Boszporuszól Odesszába érkezett orosz gőzös azt a hírt hozza, hogy a Fekete-tengeren négy nagy szállítóhajóval találkozott, amelyek zsúfolva voltak török katonasággal. A szállítóhajók a bolgár partok felé mentek. Itt az a vélemény, hogy a törökök a Fekete-tenger partjairól megtámadják Bulgáriát.

A törökök tönkrevették a görög sereget.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból sürgönyzik: Janinánál a török védősereg tegnapelőtt kitört és megtámadta a görög sereget. A törökök négy órai irtózatoss véres harc után a görög sereget teljesen tönkrevették. A törökök a görög sereget valósággal megtizedelték. Az egyik ezredből csak nyolc ember maradt élve, azok közül is hat súlyosan sebesült.

A bolgárok segítséget kérnek.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Londonba érkezett belgrádi távirat szerint a bolgár kormány újabb segítséget kért Szerbiától. A bolgár kormány azt kérte, hogy a szerb kormány azonnal indítsen utnak két új hadosztályt 28.000 emberrel Drinápoly felé. A szerb kormány tegnap minisztertanácsot tartott, amelyen elhatározta, hogy eleget tesz Bulgária kívánságának.

Egy másik belgrádi távirat szerint a nacionalista lapok hevesen támadják Bulgáriát s a szerb miniszterelnököt, akit felszólítanak, hogy lépjen vissza és ne nyújtson segítséget Bulgáriának, mert az egész közvélemény ellenzi már a vérontást.

Drinápoly ostroma.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szófiából sürgönyzik: A főhadiszállásról érkezett jelentés szerint Drinápoly bombázása szakadatlanul tart. A török védősereg 11-ikén és 12-ikén kitört, de a bolgárok véres harc után visszaverték a törököket, akiknek mintegy ezer emberük elesett.

Ugyanez a bolgár jelentés megcáfolja azokat a híreket, hogy a török csapatokat szállítottak partra. (Megjegyzendő, hogy ez a jelentés előbb, Enver bej seregének partraszállítása előtt kelt.)

Montenegró gyászban.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kattaróból sürgönyzik: Cetinjenben rendkívül nyomásztó és gyászos hangulat uralkodik. Skutari eredménytelen ostroma s a rendkívüli sok emberáldozat mély gyászba borítja az országot. Csak az ostrom utolsó napján 3500 montenegrói és szerb esett el. A megtizedelt ostromlóereg máris tétlenül elhuzódott messze a lőtávól. A szerbek már nem akarnak segíteni. Az udvarnál nagy rémület uralkodik s Nikita trónját félti, mert ha nem sikerül Skutarit elfoglalni, akkor lázadás tör ki s Nikitát megfosztják trónjától. Nikita levelet intézett az orosz cárhoz, hogy hasson közre, hogy Skutarit Montenegróhoz csatolják, mert különben trónja veszve van.

A törökök végsőig harcolnak.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Konstantinápoly-

ból sürgönyzik, a portán tegnap minisztertanács volt, amelyen a háború ügyét és az ország pénzügyi helyzetét tárgyalták. A kormány tagjai mind azon az állásponton voltak, hogy a háborút a legvégsőig folytatni kell. A belügyminiszter azt mondta, ha nincs pénz, erőszakosan be kell szedni a tizedet a gazdagabb vilájetekben.

A tőzsde.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A török győzelmi hírekre a tőzsdén a vezetőértékek ma néhány koronával emelkedtek. Déli zárlatkor a vezetőértékek árfolyama a következő volt: Magyar Hitel 816.50, Osztrák Hitel 622, Koronajáradék 84.20, Jelzáloghitelbank 428, Leszámitoló Bank 516, Hazai Bank 298, Magyar Bank 567, Rimamurányi 709, Salgótarjáni 769, Közuti Vasút 677.50, Villamos Vasút 370.

A választójogi bizottság ülése. — A miniszterelnök beszéde.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház választójogi bizottsága ma délelőtt Khuen-Héderváry Károly gróf elnöklésével folytatta a választójogi javaslat tárgyalását.

Varga Gábor az államérdek szempontjából elfogadja a javaslatot.

Telecski Kristóf a 30 éves korhatár leszállítását kívánja.

Bujovszki Gusztáv a nemzeti szupremácia biztosítását hangsúlyozza.

Latinovics Pál ellenzi a 30 éves korhatár leszállítását a földműveseknél.

Tallian Béla abbeli aggodalmát fejezi ki, hogy a jogkiterjesztés egyszerre máris sok s egyes vidékeknek, így Felsőmagyarországnak és Erdélynek magyar nemzeti szempontból csak hátrányára van. A titkos szavazást ellenzi s kívánatosnak tartaná, hogy az ügyvédek ne lehessenek képviselők.

Melczér Vilmos, Szentiványi Gyula, Ugron Zoltán felszólalása után

Lukács László miniszterelnök szólt fel s hosszabb beszédben reflektál az egyes felszólalásokra. Antal Gézának válaszolva azt mondja, hogy nem volna igazságos, ha csak azok kapnának szavazati jogot, akik magyarul írni és olvasni tudnak. Rónay Jenőnek felelve a passzív választójogot nem tartja megvalósíthatónak. Erdélyi Sándornak, aki a választójogi javaslattal együtt a közigazgatás államosítását kívánja, azt feleli, hogy ő is hive a közigazgatás államosításának, de azt most egyszerre keresztülvinni nem lehet. A jegyzők a választójogi törvény életbeléptetésével azonban államosítva lesznek. A 30 éves korhatárhoz ragaszkodik, mert az ipari munkásság egyszerre elég nagy arányban jut választójoghoz. A 67-es alapot meg kell védeni, ezt szolgálja a javaslat s ezzel együtt a magyar nemzeti szupremáciát. A javaslat nagy lépés előre, sőt már is túl megy a határon s nem érti a munkásság fenyegetését. A nyilvános szavazást helyesebbnek tartja, de engedett a nyugateurópai felfogásnak s így a városokban a választás titkos lesz. Ha azonban a plénumban a többség a nyílt szavazást követelné, meghajol a többség akarata előtt. Az erdélyi magyarság politikai súlyának biztosítására lehetségesnek tart némely módosítást, de úgy, hogy az ne sértse a nemzetiségek érdekeit, mert a nemzetiségekkel békében kell élni.

A bihari választás.

Budapest, febr. 13. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A bihari kerületben ma van a képviselőválasztás, amelyen Mor-

vay Zsigmond munkapárti és Rigó Lőránt függetlenségi állanak egymással szemben. Délután 2 órakor Morvaynak 475, Rigónak 304 szavazata van.

TŐZSDE.

(Árak 50 kilogrammonként.)

Buza (áprilisra)	11.61
Buza (októberre)	12.18
Rozs (áprilisra)	9.90
Rozs (októberre)	9.68
Zab (áprilisra)	10.37
Zab (októberre)	8.98
Tengeri (májusra)	7.75
Tengeri (júliusra)	7.94

Felelős szerkesztő: Somfai János.

Tamászlaka község előjáróságától.
680—1913. szám. 1694—3.3

Hirdetmény.

Azonnali alkalmazásra keresek egy irnok-végrehajtót, aki adóügyekben teljesen jártas. Évi fizetése 1200 korona és 2 öl kemény tűzifa.

Beválás esetén meg fog választatni.

Tamászlaka, 1913. évi február hó 10-én.

Pérics, jegyző.

Téglagyárak

és hasonló üzemek számára alig használt körülbelül 2000 m. szállítható vágány néhány váltóval, fordítokoronggal és kocsi

= eladó. =

Írásbeli érdeklődéseket a lap kiadóhivatala „Téglagyári anyag 500“ jelige alatt továbbít
1637—42

Amerika városrészben,
a Plank-kert mellett, 1645—x.9
Mária Terézia-utca 3.
sz. alatt egy nagyobb

uri lakás

4 szoba, cselédszoba,
összes mellékhelyiségek

május 1-re kiadó.

*Csak azoknak a
cigarettaizóknak
a kik egészségükre való tekintetből
nem sajnálnak naponta 1-2 fillért
többet kiadni:*

Clubspecialité
120 Lap 20 fillér
70 " 12 "
Adósz (100) hüvely 70 "

*Orvosi tanácsra a hüvelyek
és lapocskák bronx-és szinnyomás
valamint asiradék/igymerezt
Ambrózióknak vannak, de minden
lapocskában és hüvelyben benne
van szinnyomással a csajegy
és a gyáros aláírása „Modiano“*

Főraktár: Strelinger Márk m. kir. dohány-
nagyáruházaiban.

